

عنوان مقاله:

بررسی مسوولیت کیفری مبتلایان به اختلال شخصیت مرزی در نظام حقوقی ایران

محل انتشار:

ششمین همایش ملی تحقیقات میان رشته ای در مدیریت و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سید ناصر حسینی - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی شیراز

خلاصه مقاله:

میزان قابل توجهی از جرایم توسط مبتلایان به اختلالات روانی، از جمله اختلال شخصیت مرزی به وقوع می پیوندد؛ چنانچه این افراد مورد معاینات تخصصی قرار نگیرند و مورد کیفر واقع شوند، علاوه بر آن که جنبه ی اصلاحی، که یکی از اهداف مجازات هاست محقق نمی شود، بلکه وضعیت روانی آن ها تشدید خواهد شد و این به ضرر مبتلایان و اطرافیان آن ها و جامعه خواهد بود. مبتلایان به اختلال شخصیت مرزی بین دو حالت روان پریشی (وضعیتی که اراده و تمیز فرد از بین می رود) و روان نژندی (وضعیتی که فرد دارای بصیرت و آگاهی است) در نوسان هستند، اگر در بررسی های روانپزشکی مشخص شود که جرم در حالت روان پریشی وقوع یافته، با توجه به آنکه ماده ۱۴۹ قانون مجازات اسلامی معیار اراده و تمیز حین ارتکاب جرم را برای مسوول شناختن شرط دانسته است، می توان گفت این ماده در مورد آن ها مصداق می یابد و باید به جای کیفر مطابق ماده ۱۵۰ قانون مجازات اسلامی در محل مناسب نگهداری شوند و اقدامات درمانی به اجرا گذاشته شود. تقلیل مسوولیت در مورد این افراد نیز موضوعی است که باید به خوبی مورد توجه قرار گیرد، اما متأسفانه در قانون مجازات اسلامی و هم چنین دیگر قوانین، این موضوع پیش بینی نشده است.

کلمات کلیدی:

مسوولیت کیفری، اختلال شخصیت مرزی، جرم، قانون مجازات اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1732883>

